

Borivoj Vezmar

KUĆE I STABLA

stoje ko da su oduvek tu.
ne zna se šta ih je podiglo
iz kakvog semena su nikli.
sve se u šapat sleže - kuće i stabla i kuće.
u njima nema nečeg što bi moglo
da stane
spram anđela i vetra.

ZAOSTAVŠTINA

rekli bi se da ništa nismo stekli
što već nekom
ne pripada.
i ko što senke napuštaju voćnjak
otići ćemo čisti
i prazni.

SVAKIDAŠNJA ELEGIJA

sav uronjen u telo
propadljiv i trom
ko sišavši umom
vučem se ulicom.
koža mi se osipa po asfaltu
sve sam sporiji i sve toplji
odveć površan glup

(teško da mogu biti gluplji).

ne čitam ništa duže od tri retka
(pretežak mi je i momo kapor)
ne mogu da usredsredim pažnju ni na šta

što iziskuje i najmanji napor.

umoran sam
bole me mišići
stalno mi se spava.

ne slušam vesti
nema se kud otići
ne želim nikog sresti

boli me glava.

cepam tenis onlajn
na telefonu

do besvesti.

VALJA SE ASFALT

valja se asfalt sami asfalt

tone nebo svi su onde -

ali čim pogledam nema ih

(svak se već u sebe spustio)

poljupci smeh

bokor ruku -

sve je već drugde.

KREĆEM SE UNAZAD

krećem se unazad
ka šumi koja se širi.
u mačijem sam tijelu -
kroz dvije stvarnosti ukorak
sanjajuć hodim
(nijedna nije moja).

UVEK POSTOJI NEKO

uvek postoji neko ko održava račun
(i u tome je sav njegov nevidljivi napor).
smešten u kutiji mete
premešta
nadzire
(prazninu iza brojeva).